

Sähkösanomat

2/01

Wampulat Winoon Wappuna!

Örmyopiskelijasta
tyliniekaksi

Pääkirjoitus

Sähkösanomien vuoden ensimmäisen numeron positiivinen vastaanotto on ollut mukava huomata; jopa konetaloon viedyt lehdet katosivat ennätysvauhtia. Kommentteja ja parannusehdotuksia otetaan edelleen mielellään vastaan, jotta Sähkösanomista saataisiin parhaalla mahdollisella tavalla lukijoitaa palveleva.

Pääsiäislomalla kerätyille voimille löytyy varmasti käyttöä pitkän vapun viettoon. Varaslähtö otettiin jo Keskiasteen välitutkimossa, mutta virallisesti wappu alkaa Tampin paljastuksesta. Myös Skilta järjestää wappuviikolla KumipelausISON Rosendahlin rannassa sekä grillibileet S-talon sisäpihalla yhdessä Autekin, Hiukkasen ja Arkkareiden kanssa.

W apusta suoriutuminen vaatii kestävyyttä ja oikeaa wappuhenkeä. Tässä numerossa sähköpaimenemme kirjoittikin kuinka selvittää wapusta -ohjeen, joka varmasti osoittautuu hyödylliseksi. Ohje on tarkoitettu lähinnä fukseille, mutta on kaikille teekkareille varmasti tarpeen, jos vaikka edellisistä wapuista ei selkeää muistikuvaa ole jäänyt. W appuhan on kaikkien teekkareiden juhla, ei ainoastaan fuksien, ja toivottavasti kaikki vanhemmatkin tieteenharjoittajat saapuvat tapahtumiin opettamaan fukseille vanhoja wappu- ja teekkariperinteitä.

Karkki

Julkaisija:
Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
skilta@ee.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Painopaikka:
Multiprint Oy
Painos 400 kpl

Päätoimittaja:
Karoliina Salminen
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Toimittajat:
Jarmo Alahuhtala
Leena Jaatinen
Markus Kahelin
Mirja Kujala
Iiro Nyqvist
Emilia Olkanen
Sakari Palokangas
Marko Rönkä
Merja Tarvainen
Tommi Uitti

Kansikuva:
Tuomo Karhulahti

Pääkirjoitus	2
Sisällysluettelo	3
Pj:n pa(l)sta	4
Sähkökillan kunniajäsen -Mur murisee	5
Potut pottuina -W appushinan dhje	7
Kierrätyksen aakkoset -Ootsä eko?	8
Sykkivä SYK -Jäsenen asialla	9
YLI-ihmiset, perhana! -Excursio YLIopistolle	10
Ei maksa(laatikkokaan) vaivaa -Extreme-elämyksiä perinneruoasta	11
Virtual Reality Centerissä Turustakin saa virtuaalisen -Raksatalon salattu elämä	12
Sisällä & Ulkona -Mikä mahtaa olla in?	13
Humanitääristä kanssakäymistä teekkarisaunalla -Jäätä rikottiin voimalla	14
Laitoshoidossa: Sähkövoimatekniikka -Esittelyssä sähkövoimatekniikan laitos	15
Vipinää punttiin - tyliä Milanosta -Skiltalainen muttumisleikissä	18
Keskiaste 05042001 -Kunnioitettava kierros Herwanan hämärillä kujilla	19
W ampulat W inoon W appuna! -Paimennusta wappuun	20
Never ending Story part XXIV	22
Sähkökimma & -kundi -Mari ja Ren - Barbie ja Ken	23

Ken vois tätä katsetta vastustaa?!
s.18

Maksalaatikkoa nami nami!
s.11

— PJ:n PA(4)STA —

Hullan Mylly

TARINOITA TOISELTA
PUOLELTA IX

MORTONKI JA ISO KÄSI
KÄKILLEY NÄYTÄN
TÄNTÄN NOR-
MAALIA RUMEM-
MALTA, KOSKA
PIIRREÄN ITSE
ITSE NI...

NO, SAMULLA OLI HIRVEÄ AÄSSÄKKÄ
KOUVUN LÄHDÖN KANSSA, KOSKA
RÄTIOSTA KUULUI JOTAIN TODELLA
MIELENKINTOISTA...

UUTTA VERMETTÄ YLLE...

... JA MATKAAN

HÄMEENKADULLA OLI PORUKKAA
RAIRAI...

JOKA EI VIELÄ TIENNYT SAANEENSA

LÄHTÖLÄÄKETTÄ WAPPUNA?

JÄLKEEN

TARINAN
OPETUS:
WAPPUNA ON
HAUSKAA!

VARO PÄÄNSÄRKYÄ!?!?

T: HAZZAN

Sähkökillan kunniajäsenen Mervi "Mur" Urtamo

Tapaamme Sähkökillan vastavalitun kunniajäsenen Voltissa. Hän on Mervi Urtamo, jo fuksina Muriksi nimetty, ja kiiruhtaa haastateltavaksemme suoraan nykyiseltä työnantajaltaan Nokialta. Hyvinkäältä kotoisin oleva kiltaktiivi keksi ajoin, että haluaa sähköteekkariksi, kun suoraan papereillakin kerta pääsi. Valinnan kohdalleen osuvuus on vain vuosien mittaan vahvistunut ja valmistuminenkin tullee ajankohtaiseksi toukokuussa.

Skillan toiminnassa mukana

Fuksina vuonna 1995 Mervi oli aktiivisesti kaikissa tapahtumissa mukana, tänään lisäksi hän oli hankkimassa haalareita vuosikerralleen. Raadin kutsun Mervi kuuli toisena opiskeluvuotenaan, eikä pyristellyt vastaan. Tiedotusvastaavan paikka olisi kiinnostanut toimeliasta tekkaria, mutta pysti oli jo täytetty. Mervistä leivottiin exuvastaava ja sai samalla varapuheenjohtajuudenkin kaupapäällisiksi. Mervi tykkäsi. Näistä ajoista ei ole kuin hyviä muistoja jäljellä; sekin kerta kun poliisit imettelivät exumatkalaisten halkojen ostoa paikallisesta maatalosta, on kuitattu moneen kertaan jälkepäin huvittunein mielih.

Excujen järjestäminen vaihtui puheenjohtajuuteen kaudella 1998. Heti alkuun Mervi sai olla kuulakuvana Skillan 30-vuotisjuhliissa. Excujen järjestelykään ei lopunut, vaan yhteistyössä silloisen exuvastaavan, Sami "Sämpy" Pienimäen, kanssa heitettiin kaikki Saksaan. Aivan pieni operaatidihan excun aikaansaaminen ei ollut, vaan vaati koko vuoden ponnistelua, sillä kaikki rahat kerättiin Skillan voimin. Mutoinkin puheenjohtajuuskaudella vapaa-aika oli harvinaista ylellisyyttä periaate kun on "jos ei muut tee, puheenjohtaja tekee".

Mervin työ skiltalaisten hyväksi ei päättynyt puheenjohtajuuteen. Viime aikoina entisille puhiksille on annettu "eläkevirka" toimihenkilönä, koska tekemisestä ei hieno luopua kertarysäyksellä intensiivisen vuoden jälkeen. Pari edellistä kertaa se ollut TEK-yhdyshenkilönä toimiminen, mutta tällöin virassa jatkoi kuitenkin vielä Merviä edeltänyt puheenjohtaja. Tiedotuspuoli kiinnosti Merviä edelleen, ja hän ryhtyi toimittamaan Sähkösanomia. Mervi tunnetaan edelleen Skillan taustavoimana, ja yleiskokouksissakin nasevimmat kommentit kuullaan usein juuri Mervin suusta.

Vaikuttamista muillakin sarjoilla

Mervi on ollut aktiivinen myös Skillan ulkopuolella. Jo fuksivuoden keväällä hänestä tuli kahdeksi vuodeksi (96-97) kiltaneuvoston sihteeri. Syksystä 1998 tähän päivään asti hän on toiminut sähköosaston osastoneuvostossa. Edustajiston varajäseneksikin Mervi ehti kaudella 98-99. Varsinaisena jäsenenä hän on vaikuttamassa kuluvalle kaudella 00-01. Opiskelijäläheistä työtä hän teki sähköosaston opintoneuvojana kevään 99, jonka jälkeen koulutusta vastaava työelämä kutsui.

Kavaletti, nabela ja kosini fii..

Fysiikan työt tuli suoritettua vasta kolmantena vuonna, mutta muuten opinnot ovat edenneet kiitettävästi. Tuolta tippuminen ei ole koskaan uhanut, vaikka aktiivisimpina kausina tavoitteena oli ajoittain pelkkä kurseista läpikäyminen. Kun kysymme, kuinka paljon peruskursseihin tarvitsee Mervin kokemusten perusteella panostaa, hänellä on selvä vastaus: opettele nyt tai opettele myöhemmin, monet asiat tulevat myöhemminkin vastaan. Kuinka paljon osa-aikainen työskentely sitten on haitaksi? Ei liiemmin, mutta vaatii suunnittelua.

Mervillä on kaksi pitkää pääainetta: tietoliikennetekniikka ja teollisuustalous. Tällä hetkellä hän työskentelee täysin etenkin tietoliikenneteknistä koulutustaan vastaavassa työssä GERS:n toiminnan testausten parissa. Jatko-opiskelut eivät ainakaan tällä hetkellä kuulu suunnitelmiin, vaan hän haluaa päästä tekemään kokopäiväisesti alansa mielenkiintoisia ja antoisia töitä.

Kun vapaa-aikaa löytyy, Mervi harastaa lukemista ja hoihtelee akvaarioaan. Hän tunnustautuu myös keräilijäksi, kohteena muun muassa postimerkit. Lempiväri on tietysti sininen.

Kunniajäsenyys

Sähkökillan ensimmäiseksi naispuoliseksi kunniajäseneksi valittiin siis yleiskokouksessa 29.3.2001 Mervi Urtamo. Kunniajäsenen arvonimeä Mervi ei välttämättä osannut odottaa. Hän ottaa sen kuitenkin kunniana kuulua harvojen valittujen joukkoon. Jatkossa hän odottaa saavansa vuosijuhlakutsun joka vuosi :)

Merja ja Karikki

K u n n i a j ä s e n y y s

Skullan sääntöjen pykälä 13:

Kullan kunniajäseneksi voi killan kokous kolmen neljäosan (3/4) ääntenenemistöllä kutsua henkilön, joka on erityisesti ansioitunut killan toiminnassa tai muuten merkittävästi edesauttanut sen pyrkimyksiä. Esityksen tekee killan raati tai jäsenryhmä, jonka suurus on vähintään kaksikymmentä (20) jäsentä.

Kunniajäsen ei ole velvoitettu maksamaan jäsenmaksua, ellei hän halua liittyä myös varsinaiseksi jäseneksi. Tällöin hänen täytyy kuitenkin täyttää pykälässä 9 asetettu vaatimus.

Skullan kunniajäsenet

1982

Osmo Hassi, Professori, rehtori, oltemanni

Osmo Harola, isäntä ja rahast.1977, pj 1978

Aimo Reinikainen, koulun yleismies

Leo Sunaa, pj 1975, 1976

Veli Tuukulainen, excuv. 1981, pj 1980

1986

Olavi Ojala, opintov. 1981, pj 1982

Timo Lepistö, rehtori

1991

Arto Koivula, pj 1990, tied.v 1989

Juha Pohjonen, tiedvest. 1985 ja 1986

1993

Matti Sievänen, opintov. 1987, kiltan. 1988, 1989

Olli Järnala, kiltanest. 1991, pj 1992

Markku Tavasti, isäntä 1990, pj 1991

1995

Kai Vuokko, isäntä 1992, pj 1993

1997

Timo Raitalaakso, isäntä 1993, pj 1994

Samu Onkalo, opintov. 1994, pj 1995

Sami Kortelainen, fuksikapteeni 1995

1998

Gunnar Graeffe, osastonjohtaja

1999

Markus Raman, tied. 1996, pj 1997, TEK 1998-99

2001

Mervi Urtamo, excuv. 1997, pj 1998, päätoim. 1999

Potut pottuina: Solusimaa

Kuu kiljusta kesään, päänsärystä ei häivääkään. Kyllä kansa tietää, vaikkei varha olisikaan.

Kevään tentteihin ei kannata lukea kuivin suin, joten simaa on saatava. Äitiä ei vappuntunneeseen solukoppiin päästetä, siis pä kuplajuna on voimaittava maailmaan ihan itse. Synnytystyötä helpottaa iloisen odottava mieli ja kanssasukkien tinkimätön tuki. Aikaa vierähtää viritysasteesta riippuen viikon molemmiin puolin eli vielä ehtii juoda monta satsia ennen työnjuhlaa.

Reunat ja pohja

Homma räjähtää käyntiin ämpärin hankinnalla. Laillisia keinoja käyttäen välttyy rikollisen maineelta ja päiväskoilta. Siis 10 l muovitankki ja mieluiten vielä kansi päälle. Varha siivousväline periaatteessa käy mutta pesuainejäänät eivät ainakaan paranna makua. Kanteen rakenetaan pieni reikä kaasuvaihtoa varten.

Nyrkit kiisseliin

Perinteinen simaseos ei meille tieteenharjoittajille riitä, joten nostamme käyttöjännitettä. Sokerin määrä onkin lähes kolminkertainen perinteiseen verrattuna. Sokerit juntataan sammioon ja niskaan puolet vedestä kiehuvana. Hyvin pestyt sitruunat siivuinä mukaan ja loppu vesi kylmänä päälle. Lämpöenergian täsmätessä on soppa nyt mukavan kädenlämpöistä. Lopuksi hiiva muna ja hellä sekoitus. Erityisesti tässä työvaiheessa kannattaa sekselle jutella mukavia.

Hiivasieni-infektio

Hiiva viihtyy lämpimässä ja peitetty sammio alkaakin kuplia iloisesti jo samana päivänä. Neljäntenä päivänä alkuräjähdyksestä koittaa hänen pulloituksensa aika. Puhdaisiin pulloihin ripaus sokeria ja mutana rusina. Hiiva jatkaa urastustaan ja pullo saavat odotella jääkaappia seuraavaan päivään. Iekat nostellaan kylmään ja vajaassa viikossa rusinat nousevat pintaan, joka on merkki korkeuksen laillisuudesta. Ylikellotettu simapullo voi kuitenkin muuttua torpeedoksi eli paineenmuodostusta kannattaa seurailta.

Ja kaiken tämän siis tarvitset:

- 8l vettä
- 1kg farininsokeria
- 0,5 kg hienoa sokeria
- 4 sitruunaa
- hiivaa (reilun sokeripalan kokoinen kimpale)

Simaa hyperseitissä:

- www.suomenhiiva.fi/Ohjeet/sima.html
- www.modeemi.fi/~tmhirvi/kotipano/sima.htm

Markus

Oikaisu Sähkösanomiin 1/01

Vuoden ensimmäisiin Sähkösanomiin onnistui livahtamaan muutama pahankin laatuinen totutta vääristävä lausuma. Virheistä viisastuneena toimitus oikoo väittämiään maailmanrauhan ja luonnon tasapainon säilyttämissiksi.

Ensiksi on huolehdittava virallisimmasta tahosta, ja korjattava painovirhe tietoliikenne-elektronikan koulutusohjelman lyhenteessä. Opiskelijat itsensä ovat äänestäneet lyhenteen kirjoitusasun, joka on siis TELE. Sähkösanomat

pyytää anteeksi teletapeilta.

Vuosijuhlien puhetta naiselle ei pitänyt seremonianestari, vaan Kailannon Jarkko.

Pornokertomuksestamme on tullut paljon sanomista. Emme olleet tehneet tarpeeksi tarkkaa toimitustyötä tietääksämme, että Pornostara tulee Moon TV:ltä, eikä TVTV:ltä. Lisäksi Henry Saari kirjoitetaan YYLLÄ!

Niin ja Uitin Tommi ei ole ihan niin hyvä jätkä.

Kierrätyksen aakkoset

Vältä, vähemä, lajittele, kienätä. Niinpä niin, kienätys ja ennen kaikkea jätteiden syntyminen on tärkeää jo siksi, etteivät tulevat lapsenne joudu elämään keskellä jättevaurta. EU-direktiivit ja yleinen jätelaki vaativat kuntia lajittelamaan jätteensä, ja Tampereella ja lähikunnissa asiasta huolehtii Pirkanmaan jätehuolto. Soitto heille paljasti, että tamperelaiset ovat sargen innokkaita jätteen kienättäjiä, vaikkakin alueelliset erot voivat olla melko suria. Toisissa taloyhtiöissä vallitsee ilmiselvästi arka "asukaskuri" ja jokainen omenakuori ja paperinpala on juri oikeassa laatikossa, kun taas toiset taloyhtiöt viis veissavat koko kienätyksestä. Jätelaisissa määrätään, että jokaisessa yli viiden asunon kiinteistössä tulee olla tavallisen sekajäteastian lisäksi myös astia biojätelle, ja biojätteestä saadaankin talteen yli 60 %. Ympäristöhötyyjen lisäksi biojäteastian tyhjennys on halvempaa kuin sekajäteastian ja myös taloyhtiölle on taloudellista hötyä siitä, että heille riittää pienempi sekajäteastia. Paperin lajittelu on vieläkin yleisempää, ja harvoin tömää ihmiseen, joka ei vie vanhoja sanomalehtiään paperinkeräyslaatikkoon.

Satunnaishaastattelu TIKK:lla paljasti, että koulume opiskelijat ovat arkeria kienättäjiä, sillä yli 60 % uskalsi rehellisesti sanoa kienättävänsä jätteensä. "mä aloin kienättää kun tyttöystävä pakotti", "kämpis pakotti touhuun mukaan", "kyllä mä viina- ja kaljapullot kauppaan vien, siis ne missä on pantti" 20 % sanoi ei koko asialle "no kun se biojäte haisee", "mä harrastan lähinnä rahan kienätystä", "oon niin saamaton", kämppikset ei suostu", "mun roskikseen ei mahdu enempää jättestioita" ja loput kertoivat kyllä haluavansa kienättää, mutta... "kun ne maitotölkkiön palautuspisteet on niin kaukana", "kienätän kaikkialla muualla paitsi Mikontalossa" Merkittävä osa opiskelijoista siis pitää huolta ympäristömme tulevaisuudesta, tai ainakin haluaisi jaksaa tehdä niin...

Juvenes-ravintoloissa taas oltiin hienan eri mieltä suuren enemmistön kanssa. Heidän mielestään teekkarit voisivat hienan enemmän katsoa, mihin jätteensä lykkäävät... Yleensä biojätteiden seasta löytyy paljon muitakin roskaa ja silloin niitä ei voi enää käsitellä biojätteenä vaan kaikki menee sekajätteeseen. Keittiön puolella kyllä kienätetään biojätteen lisäksi muun muassa muovit, lasit ja metallit, joten kritiikki kohdistuu lähinnä opiskelijoihin. Juvenesissa ihmeteltiin suuresti, miksi on niin vaikeaa laittaa ruuantähtet ja lautasliinat yhteen astiaan ja mut roskat toiseen. Teekkareiden vastaus taas oli, että asiasta pitäisi tiedottaa paremmin, eri jättestiat merkitä selkeämmin ja ennen kaikkea ottaa kansi pois niiden päältä. Pata kattilaa soimaa, joten ehkä kummallakin osapuolella on asian suhteen parantamista, enkä näe syytä miksei se onnistuisi, sillä suurin osa kuitenkin näkee kienätyksen tär-

keänä asiana.

Jos siis tunsit pienen omanutunopiston ja haluat ryhtyä tunteesta toimeen, niin hötyjättepisteitä on Hervannassa ainakin seuraavissa paikoissa:

Nöytteliäriäkatu (lasi, paristo)

Arkkitehdinkatu/Valtaraitti (lasi, paristo, nestepakkaukset, kartonki, pienmetallit)

Ahvenisjärventie/Lindforsinkatu (lasi, paperi)

Jäähallin P-alue (lasi)

Tapsantori (lasi, paperi, paristo, nestepakkaukset, kartonki, tekstiili, pienmetallit)

Näistä, ja monista muista hötyjättepisteistä jätteet siirretään edelleen Nekalan ja Teiskon hötyjättekeskuksiin ja niiden jatkokäsittely tapahtuu siellä.

Jos tosiaan imostuit kienätyksestä ja kalenteristasi löytyy vielä tyhjää tilaa, niin suuntaa ilmessä Pirkkahalliin 30.-31.5 Jätelaitospäiville. Tai jos se tuntuu hienan liioittelulta, niin laita edes ne lautasliinat oikeaan astiaan!

Leena

Sykkivä SYK

SYK: Sähkökilttojen yhteistyökokous

Osanottajat: Skilta, SIK (Otanieni), SIK (Oulu), Sätky (Lappeenranta), Amatuuri (Lappeenranta)

Koska? -Tampereella 22.-24.3.2001, muutoin 2-3 kertaa vuodessa missä milloinkin

Miksi? -Jäsenistön hyvinvoinnin edistäminen ideoiden vaihtamisen ja kehittämisen avulla

Äänestystapa kokouksissa: Vartalon asettaminen joko iskissa-, pikkukissa- tai natsasentoon (jaa, ei tai tyhjä)

Ryhmätöiden aiheet ja mitä niistä saatiin irti:

Perinteet

- kilttojen vahvojen perinteiden vaaliminen on hyvä asia, mutta asioita voidaan tehdä uusillakin tavoilla
- jäsenistöltä tulevia ehdotuksia otetaan vastaan.

Killan rooli

- monipuolisten palvelujen tarjoaminen jäsenistölle
- yhteisöllisyyden ja yhteyksien luominen
- fuksien kasvatus
- opetuksen laadun kehittäminen ja valvominen
- muuhunkin toimintaan ohjaaminen opiskelun vastapainoksi

Jäsenistön aktivointi

- fuksien aktivoiminen keskeistä
- kaiken ei tarvitse pyöriä alkoholin ympärillä
- laatu tiedotukseen

Toiminnan kehittäminen

- Oulussa on kiltahuoneella webbkamera, joten sen välittämiä tapahtumia voi seurata netissä
- jäsenistölle palautelomake webbiin

Jäsenpalvelut

- kahvinkaitin olisi kiva
- kylldyyri, urheilu, exot, flipperi ym välttämättömät

Äänestys käynnissä

Ryhmätöiden purkua kokouksessa

Pitäkää neteliä, jos toivotte jotain tapahtuvan tai olette tyytymättömiä Skillan nykyiseen toimintaan!

YLI-ihmiset, perhana!

Uhkardhean ja sivistystäkään pelkäänättömän luontomme ansiosta me, kaksi pientä, naispuolista tekniikan opiskelijaa, uskaltauduimme eräänä aurinkoisena torstai-iltapäivänä ulos kotikoloistamme Hervannasta. Suuntasimme kohti keskustaa ja YLIopistoa. Rempseään teekkarimeininkiin tottuneena YLIopiston ravintolan ilmapiiri tuntui suorastaan siveältä. Juveneksen pöperöissä maistui kuitenkin tuttu ja turvallinen laitosruoka, joten tunsimme pian olevamme kuin kotonamme. Mieleissämme pyöri ajatus varsin kliseisen "mitä mieltä olet teekkareista"-gallupin teosta, mutta huomasimme, että YLIopistolaiset halusivat selvästikin ilmaista mielipiteitään enemmän kuin mitä yksi galluppi olisi vaatinut. Hienon kylmän alkuvastaanoton jälkeen juttu alkoi luistaa.

"Se on teidän brändi, et siellä ollaan lätyt."

Mieltämme askarutti YLIopiston opiskelijakulttuuri ja ylipäänsä sen olemassaolo. Käyvätkö nämä yhteiskunnan tulevat tukipilarit teekkaribileissä vai onko heillä aivan omat kuvionsa? Meille paljastettiin eri ainejärjestöillä olevan saunailtoja noin kerran viikossa, mutta trendi on meistä poiketen se, että saunaillat ovat vain pohjienottotilaisuuksia. Bonni Ry:n pipalot eivät ole varmaan jääneet vieraksi meikäläisillekään. Kaikki haastatellut myönsivät joskus eksyneensä Bomareihin, mutta kanttia tai kiinnostusta muihin teekkaribileisiin ei suurimmalta osalta ole löytynyt. Bomareiden säikäyttämää lipastolaisparkoja löytyi aika liuta. Myös Hervannan sijainti tuntuu karsivan useiden bile-eläinten liittymistä remuavaan joukkoomme muunlaisen illanvieron merkeissä. Bongaamme kauppatieteilijä myönsi kuitenkin boomareiden arvostavan teekkareiden pileidenjärjestyskykyä eikä hänen mielestään boomareiden perusideaa tule muuttua. "Bommarit on bommarit. Se on teidän brändi, et siellä ollaan lätyt." Tämä urhea poika olisi itse valmis tekemään enemmän yhteistyötä teekkareiden kanssa, vaikka hän olikin joutunut muutamien stereotyyppien sokaisemaksi. Eniten karkeitä yleistyksiä tuntui olevan teekkarineitosista, joita hän kuvaili finninaamaisiksi koneenräplääjiksi. Allekirjoittaneiden itsetunto kohosi välittömästi ja rintaa röyhistellen jatkoimme matkaa.

"On meilläkin kyllä niitä, jotka saa vaan 12 opintoviikkoa vuodessa"

Mielenkiintomme kohdistui myös YLIopistolaisten halun ottaa kurseja myös TIKK:lta. Moni ei ollut edes kuullut tästä mahdollisuudesta, mutta törmäsimme myös henkilöihin, jotka jo käyttivät tai olivat aikeissa käyttää koulume kurssitarjontaa täydentämään tutkintoaan. Jos mielenkiintoisia kurseja on tarjolla, niitä otetaan vaikka ne järjestettäisiin Lempäälässä. TIKK:n kurseista toivottiinkin enemmän informaatiota.

Yleisesti saimme sen kuvan, että YLIopistolaiset ovat sangen ahkeria opiskelijoita eikä ikiopiskelija-ilmio ole heillä läheskään yhtä yleinen kuin teknillisissä korkeakouluissa. "On meilläkin kyllä niitä, jotka saa vaan 12 opintoviikkoa vuodessa". Tässä vaiheessa emme enää

pystyneet pitämään naamojamme peruslukemilla, tunsimmehan Korkean koulun puolelta lukuisia tapauksia jotka tämän noppamäärän saadessaan vaipuisivat euforiseen olotilaan.

YLIopistolaisten ilmeellinen opiskelumotivaatio saattaa osittain johtua myös siitä faktasta, että suurin osa tulee kyseiseen opistoon jäädykseen, kun taas meillä moni tuntuu odottelevan vain mieleisempää opiskelupaikkaa. Subjektiiivisesta näkökulmasta voisimme kylläkin lausua pari valittua sanaa koulujamme opintoviikkojen vertailukelpoisuudesta.

"Jos te osatte jotain juttua, teiät otetaan duuniin vaikka te vittuilisitte päin naamaa"

Kaikki tietävät, ettei YLIopisto varsinaisesti valmista ammattiin muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Tästä johtuen hyvän käytöksen väitettiin olevan tärkeämpää sieltä valmistuneelle filosofian maisterille kuin tuoreelle dippainssille. "Jos te osatte jotain juttua, teiät otetaan duuniin vaikka te vittuilisitte päin naamaa", totasi eäskin nimettömänä pysyvä kauppatieteilijä. YLIopistolaiset eivät kuitenkaan tunnustaudu loppupeleissä muita paremmiksi. Olimme jopa hieman pettyneitä haastateltujen perushumaneihin ja maailmaasyleileviin lausuntoihin. Odotimme jotain todella rankkaa, mutta tulimme siihen tulokseen, että enemminkin teekkaripiireissä harrastetaan humanistien mollausta, kun taas lipastogiltsille teekkaripoju on varsin varteenotettava käyttökalu. Jos joku epäilee YLIopistolaisten vilpittömyyttä, niin viimeistään diplomi-insinöörin palkkashekin luulisi karistavan vasta valmistuneen maisterin viimeisetkin ylpeyden rippeet.

Emppu ja Leena

RAI

RAI

RAI

Ei maksa(laatikkokaan) vaivaa

Kaikessa arkisuudessaankin maksalaatikko päihittää monet muut nälänkarkoittajat monipuolisuudellaan ja yksinkertaisuudellaan. Käyttötötestissä olivat alansa valiot: Saarioisen heti valmis ja Forssan aina valmis.

Aloitimme testin kylmiltään emmekä lämmittäneet testituotteitakaan, joten alkupaloina kietaisimme luontevasti cocktailmaksalaatikat. Merkeissä ilmeni suuria eroja jo alkunetreiltä lähtien. Saarioinen oli kaikin puolin perinteinen eikä shokeerannut erikoisuuksilla. Klassista makua kyyditsi pehmeän luonteikas tuoksu.

Forssan maksalaatikko sen sijaan oli yllättävän moderni tuttavuus; Ensimmäisenä huomasimme hapokkaan sporttisen tuoksun, josta mieleen tulivat solakoita voimistelijoita enemmän hikiset kuulantyohtajat. Tämä ei kuitenkaan ole välttämättä paha asia. Maku oli melko tuima, mutta sitä pehmensi mukavasti sopivan siirappinen pintakerros, joka lievensi myös melko iskevää jälkimakua. Erikoismaininta närän letkeästä olenuksesta, tätä voi syödä vaikka pelkillä ikenillä. Molemmat tuotteet toimivat kylmänä melko hyvin, joten niitä voi käyttää mukavasti vaikkapa matkaeväänä tahi leivän särpimenä.

Lämmitessä pidot paranee

Selvittyämme alkupaloina siirryimme perinteiseen tyyliin. Mikrossa lämmitettynä Saarioinen oli säilyttänyt perinteiset ominaisuutensa ja maku oli jopa hienan täyteläistynyt. Mieleen tuli väkisinkin kouluruokala, sillä tuoksu on täsmälleen sama. Kunma kyllä, lämmitettynä Saarioinen toi esiin lievää jälkimakua. Sika hyppi ajoittain silmille. Ulkonäkö oli riettaan rynnimäinen, jote Saarioinen ei silläkään saralla juuri eronnut kouluruokalan tuotteista. Forssan ominaisuudet paranivat selkeästi lämmitettäessä. Tuoksu ja jälkimaku kevenivät huomattavasti, mutta olivat yhä tallella. Maku oli

jonkin verran pehmentynyt. Kosteaa koostumusta aiheutti lämmitettäessä kasaanpainumista, joten rakenne oli melko homogeeninen.

Mausteet tekevät ruoan

Lopuksi testasimme joidenkin extreme-henkisten ihmisten tavan nauttia maksalaatikkoa. Höystimme jäljellejääneet tuotteet ketsupilla ja sinapilla. Lievästi ketsupilla höystettynä Saarioinen ei juuri säväyttänyt, pikemminkin päinvastoin. Testiryhmä katsoo parhaaksi olla suosittelenatta tätä yhdistelmää muille kuin extremisteille ja elämänsä kylästyneille.

Forssan tapauksessa ketsupista on ainoastaan hyötyä. Se peittää loputkin tyypeähköstä jälki-mausta. Testattuamme Saarioista ketsupilla tätä oli positiivinen yllätys.

Kun sinappi lisättiin lopuksi testikhteisiin, todettiin, että mausteet ilmeisesti tekevät ruoan. Sekä Saarioisen että Forssan maksalaatikko virittivät grillikioskimaisen tunnelman ja ajoittain jopa emuloivat erehdyttävästi lihapiirakan sisustaa.

“Suututteko jos en syö loppuun?”

Testin loppuvaiheessa testiryhmä oli melko ristiriitaisissa tunnelmissa. Eräs ryhmän jäsenistä oli jo valmis jättämään homman kesken, kun taas toinen oli innostuksissaan syödä myös lautasen reunalle jääneet cocktail-tikut. Yhteenvetona voitaisiin sanoa, että maksalaatikko on aivan käypää ravintoa, vaikkakin testiryhmälle se aiheutti krapulasekaisen olotilan. Plussaa maksalaatikko saa myös siitä, että se on helppoa syödä. Mitään ei jäänyt hampaankoloon.

Tiro

Tooraa kaikilla höystimillä (huonea mätä porkkana)

Virtual Reality Centerissä Turustakin saa virtuaalisen

Rakstalon toisen kerroksen käytävän varrelta löytyy jotain, mitä ei ehkä ihan heti olisi osanut odottaa. Täältä talosta, jonne ei yleensä juurikaan asiaa ole, löytyy kuitenkin täysin toinen maailma, virtuaali sellainen. Viime vuoden maaliskuussa perustetussa Virtual Reality Centerissä eli VRC:ssä voi muun muassa pukea päähänsä kypärän, jollaisia on nähty vain tv-sarjoissa ja -elokuissa, laittaa käsiinsä hanskat, joiden avulla tietokonehahmon kädet liikkuvat juuri omiesi lailla, tai katsella maailmaa mitä ihmeellisimpien lasien takaa. Pyrkimys on, että keskukseen harkitaan mahdollisimman paljon erilaisia laitteita, ja niidenmaan päälle puettavia. Mitkään näistä eivät ole myytäviä, vaan niitä käytetään tällä hetkellä ainoastaan opetustarkoitukseen. Kysymys ei ole todellakaan mistään pikkukeskuksesta, sillä laitteisiin on investoitu yhteensä viisi miljoonaa markkaa.

Kokonaan virtuaaliseen maailmaan pääsee astumalla sisään cave:iin. Tämä cave oli ensimmäinen laatuaan Suomessa ja vaikka Otaniemen rakennettiin samanlainen, on Tampereella oleva yhä varustelutasoltaan monipuolisin. Koko maailmassakaan ei kyseisenlaisia ole kuin 40-50. Cave:ssa pystytään kolmelle seinälle sekä kattoon heijastamaan kuvaa, sekä kallistelemaan lattiaa. Olonsa saatiis todella tuntua siltä kuin olisi täysin toisessa ympäristössä. Todellisuus hämärtyy viimeistään silloin kun äänitehosteet korostavat tunnelmaa ja kaiken kolmiulotteiseksi tekevät lasit laitetaan päähän. Mihin tällaista sitten voidaan käyttää? Laitteelle on lukematon määrä sovelluksia; eräs tärkeimpiä erilaiset koulutusjärjestelmät ja simulaattorit. Siinä voidaan siis kaikki varusteet päällä mukailta täysin todellista tilametta oikeine kallistuskulmineen kaikkineen nykyisin yleisen tietokoneen nudulta harjoittelamisen sijaan. Työpisteiden ergonomiaa voidaan suunnitella paremmin, kun nähdään,

miten ihmisen vartalo oikeasti käyttäytyy, sanoin kun vaikkapa pelejä suunniteltaessa voidaan tarkastaa mitä koko vartalolle tapahtuu esimerkiksi potkaistaessa. Uuden zip-talon 3D-malli on jo pitkään ollut olemassa eli talossa on päässyt jo kävelmään sisällä tarkastellen ratkaisuja luonnollisessa koossa silloin kun todellisuudessa paikalla oli vasta suuret kiviröykkiöt. Tämä on tietysti suuri apu suunnittelussa paperilta katsomiseen ja mittaamiseen verrattuna. Samalla tavalla voidaan vaikkapa omaan asuntoon kokeilla eri värisiä maaleja tai sisustuksia. Lääketieteellekin sovelluksia löytyy runsaasti, muun muassa leikkauksia voidaan tehdä virtuaalisesti.

Tärkein sovellus lienee tulevaisutta ajatellen kuitenkin pelit niiden valtavan suosion ja käyttäjämäärän takia. Kyllähän se on hieman erilaista pelata kun vastustajat ovat sanakkokoisia kuin itse ja niitä tulee joka puolelta pienen näyttöruudun sijaan. Pelaaja joutuu siis itse koko ajan vilkuilemaan sivulle ja taakseen, että missähän vastustajat tällä kertaa ovat ja antaa kädet ojossa aseensa näkyessä edessä juuri siinä kohdassa ja siinä asemassa missä itse käsilläsi osoitat. Kyllä täytyy myöntää, että vaikka koskaan en taistelupeleistä olekaan ollut innostunut, saati niitä juurikaan pelannut, oli kokemus todella mahtava!

Kokonaisia kaupunkejakin on rakennettu täysin virtuaalisiksi, esimerkiksi virtuaalisen Turun totutti tamperelainen MediaClick Oy. Turussa siis pääsee kävelmään tuttuja katuja ja vaikkapa Aurajoen rantaa pitkin juuri sinne minne itse haluaa. Koko ympäristö on rakennettu täysin alkuperäistä vastaavaksi yksityiskohtia myöten. Muta-

Cave, eli paikka, jossa tähän virtuaaliseen maailmaan voi astua

mien kauppojen ja kahviloiden sekä Helsingin lisäksi jopa tuomiokirkkoon pääsee sisälle ihailemaan kauniita maalauksia ja koristeita. Sovellukseen on yhdistetty täydellinen osoitetiedosto, eli tietyn osoitteen antamalla pääset suoraan haluamallesi paikalle. Tämä onkin merkittävä ominaisuus esimerkiksi opastuksissa, kun voi jo etukäteen käydä virtuaalisesti katsomassa millä paikalla näytetään ja miten sinne kannattaa mennä. Nyt siis viimeistään täytyy haudata toiveet Turun hävittämisestä Suomesta, sillä virtuaalisesti se ainakin on tallennettu pysyvästi. Toisaalta, jos tulee kova ikävä Turkuun, on sinne pääseminen nyt paljon helpompaa ja nopeampaa kun voi matkustamisen jättää väliin ja vain astua cave:iin. Täytyy myöntää, kyllä se todella tuntui.

VirtuaaliAra

Tällaista kaikkea siis löytyy koulunne umenista, eikä niistä vammaakaan suurella osalla ollut edes tietoa. Totuustekniikoina on käytetty paljon samanlaisia tekniikoita kun esimerkiksi PlayStation 2:ssa sekä useissa elokuvissa. Jos lähtee opiskelemaan VR-tekniikkaa, pää-

see ainakin varmasti tutustumaan näihin kaikkiin sovelluksiin ja vieläpä mahdollisesti itse kehittämään uusia. Uusia sovelluskonsteita ja mahdollisuuksia on varmasti lähes rajaton määrä, varsinkin tekniikoiden jatkuvasti kehittyessä.

Karkki

*NAUDANLIHA
-kerrankin aivoissa
saattaa tapahtua
jotain

*PALJAS PINTA
-kohta sitä saa taas

*JÄTSKI
-nuolaise ennenkuin
tipahdat

*JOULUSII DERI
-parhaat
wappuhöyryt tarjoaa
kotipanimo

*TOPPAUKSET
-silikoonit ne olla
pitää

*OTASPEKSI
-Ei ole Nääspeksin
voittanutta

Humanitääristä kanssakäymistä teekkarisaunalla

Humanistit. Heidät mainitaan aina silloin tällöin. Joskus lievästi panettelevassa mielessä. Kuka Autekin humanistisaunalle maanantaina 2.4. uskaltautui, huomasi totuuden todella olevan tarua ihmeellisempi: ainakin kieltenopiskelijat pilettävät siinä missä teekkaritkin. Lexica (=kieltenlukijoiden ainejärjestö) oli todella parostanut kulttuurien kohtaamiseen. Illan aikana kuultiin Lexica-rop, saksalaista perää oleva jumalalaulu, jossa käännettiin pöytään ympäri ja ainakin miespuoleisia läsnäolijoita eniten ihastuttanut laulu teekkarille, jonka Lexican tytöt esittivät ilman paitaa.

Räppäävät Lexicatytöt keräsivät katseet

Mikä kielessä kiehtoo? Monihan tykkää kielistä. Mutta että amatiksiksi asti.. Katsotaan millaisia vastauksia illan vierasta sai irti.

Ensimmäisenä vastaa Ilona. Hän sanoo nauttivansa kielikäytöstä. Kielityöskentely on se, mikä kiinnostaa. Kieltä käytetään mielellään toiseen ihmiseen, ja kieltenlukijalta se onnistuu, oli kieli mikä tahansa. Selvä...

Ellulta saammekin jo sitten hieman yksimielisemmän näkökulman. Hän olisi halunnut taidekoulun, mutta kielipinnat aloitettuaan huomasi sitten tykättyneensä kovasti kieltenopiskeluun. Kielten opiskelun kautta avartuu taito ymmärtää toisista kulttuureista tulevia ihmisiä. Opettajan tutkimon Ellu aikoo hankkia; opettaminen on hänestä tosin kielten opiskelun mukana luonnostaan tuleva haittapuoli. Mutta sillä saa töitä. Ellun graduaihe on hypertekstianalyysi. Toisin sanoen hän kehittää teoriaa siitä, miten kokonaiskuva hahmottuu hypertekstin lukijan päässä. Humanisti teknologian saavutusten ja inhimillisen käsityskyvyn rajapinnassa.

Ellulta terveiset Ouluun.

Lauraa ovat kielet aina kiinnostaneet, niiden opiskelu yliopistossa ei kuitenkaan ollut yksivaihtoehto. Kielitiede ei innosta häntä, kommunikointitaidot sitäkin enemmän. Ei maikaksi.

Juho lukee enkua, koska sitä pääsi opiskelemaan helposti. Tässä vaiheessa Laura sanoo, ettei Juhon kannata haastatella.

Joukosta löytyy ainakin yksi pesukestävä idealistikin: Juhon kaunis ajatus kielten opiskelun taustalla on, että ihmisten olisi hyvä oppia ymmärtämään toisiaan. Mutta maailman vaan on niin tekninen, että tietojenkäsittelytieteen sivuaineopinnot ovat työn alla, ja yritysmaailmaan päätyminen voisi olla humanistinkin päämääränä.

Kaisan tarina on kaunis. Olenukseltaankin herkän tytön sydän on aina sykkinyt englannin kielelle. Se kuulostaa hienommalta kuin suomi. Ja opeettajataita ei tule hänestäkään.

Mitäpä tekisimmekään ilman kieltä? Näitä ihmiset tekevät sillä mitä tekevät, osittain eri asioita kuin teekkarit. Ehkei näiden haastattelujen perusteella kovin syväluotaavia merkityksiä kieltenopiskelun iloista voi torkkia, joten jätetään analysointi ja tulkinta yo-kirjoituksiin ja kielten ammatilaisille.

Esko kielikylvyssä: Tuleva kieltemaikka Ellu laitettiin vielä testiin: hänen piti opeettaa teekkaria, jonka kielenkantoja oli hieman nesteellä kangistettu. Koeteekkariksi valittiin mahdollisimman luotettavan testituloksen mahdollistava yksilö: Korkein Esko. Ellun lyhyt teekkarisaksa opeetti Eskolle lauseen: Es freut mich, dass du keine Zähne hast (=hampaattomuutesi ilahduttaa minua). Ja Eskohan oppi. Mutta muistaako vielä?

Hei miksi kaikki katsoo tonne päin? Meneillään on laulukoe. Ei siinä vielä mitään, mutta laulukokelaina ovat humanistitytöt. Eikä siinäkään vielä mitään, sillä he ovat alusvaatteisillan.

Illan kuumimmat huhut:

Sisäpiirin tietoa: tapahtuman synty piilee autekkilaisen ja lexikaanin jo tosin edesmenneessä kämpäkaveruudessa. Lexica lupasi järjestää vasta-vierailun. Ehkä perimme jatkuu.

Humanistipoika oli tullut katselmaan teekkarityttöjä. Näiden vähäisyys oli pieni hammin paikka.

Autekkilaiset saivat humanisteilta nuraa. (Juuraa sisältävää)

Poliisioppilailta kuultua: Illan Hemmiakierros oli ollut illan piristys.

Merja

Virallista informaatiota:

Valikoitu tietoa kielipairoista:

-tavoitteena filosofian maisterin tutkinto

-paljon tyttöjä

-valmistumiseen menee 4-6 vuotta riippuen kaikesta mahdollisesta

-kielitietettä: esim. fonetiikka, syntaksia, semantiikka ja kielihistoriaa

-kirjallisuus ja tekstianalyysi

-opettajien tarve lisääntyy jatkuvasti

-muuta potentiaalisia työllistymisalogoja sivuaineista riippuen: teollisuus, teknillinen dokumentaatio (erityisesti englannin opiskelijat), viestintä ja journalistiikka, valtionhallinto, markkinointi, matkailu, kääntäminen ja tulkkaus

Jos kielten opiskelu kiinnostaa, voi käydä tutustumassa vaikkapa Tampereen yliopiston filologian laitosten tai kääntötieteen laitoksen sivuilla.

<http://www.uta.fi/laitokset/fil1/>

<http://www.uta.fi/laitokset/fil2/>

<http://www.uta.fi/laitokset/trans/>

Laitoshoidossa: Sähkövoimatekniikka

Kun Leena Korpinen siirtyi 1.3. alkaen johtamaan elektromiikan laitoksen alle perustettua sähkötekniikka ja terveys -laboratoriota, hätäisimmät ehditvät jo tuumita sähkövoimatekniikan kuolevaksi opintokokonaisuudeksi. Laitoksen professorit ovat kuitenkin tiukasti eri mieltä. Sähkövoimatekniikassakin voi kuulemma olla älyä..

Sähkösanomat otti haastattelunsa viime syksynä laitoksen vahvuuteen liittyneen osa-aikaisen professorin Pekka Verhon ja laitoksen uuden johtajan Pertti Järventaustan.

Sähkövoimatekniikan laitoksen johtaja, Pertti Järventausta, onko sähkövoimatekniikka edelleen voimissaan?

Joistakin huhuista huolimatta sähkövoimatekniikan laitos on edelleen elossa - kenties viriilimpänä kuin koskaan. Kokenusta ja osaamista on laitokselle kasaantunut vuosien varrella melkoisesti, ja vaikka sähköasteon laitosjako koulutusohjelmia ollaankin perustanassa, niin sähkövoimatekniikan opintoja voi ja kannattaa edelleen suorittaa.

Hallinto on lopulta vain väline, joka mahdollistaa tehokkaan toimimisen. Opiskelijoiden ei kannata huolestua mahdollisista tulevista muutoksistakaan, sillä opetuksen laatua ja johdonmukaisia opintokokonaisuuksia ei tulla heittäneen yllättäen roskakorin.

Tälläkin hetkellä sähkövoimatekniikassa tarjotaan

opiskeltavaksi sähkövoimatekniikan pääainetta, joka voi olla joku neljästä eri suuntautumisalueesta: sähköverkot, teollisuuden sähkönjakelu, sähköjakeluautomaatio ja sähkömarkkinat. Lisäksi on mahdollisuus lukea SVT:tä sivuaine.

Pertti Järventausta, onko opetusta siis myös uudistettu?

Joitakin päällekkäisyyksiä sähköasteon tarjonnassa opetuksessa on poistettu ja muutamia kursseja uusittu. Myös laboratorioitomme on uudisvisionäärisyteen ja pitkäjänteisiin puitteisiin. Opetuksessa olen mukana sähkövoimatekniikan opetuskokonaisuuden suunnittelussa ja vastaan sähkönjakeluautomaation opetuksesta. En pistäisi lisäksi pahakseni, jos vaikka ABBLäistenkin jatkokoulutusinto nousisi..

Pekka Verho, Versoftin soft-päätte kuulostaa hiukan softapuleen viittaavalta, voisitko hiukan selventää mikä oikein on Versoftin historia ja miten se liittyy sähkövoimatekniikkaan?

Versoft perustettiin vuonna 1985, ja silloin toiminta oli kapeammalla pohjalla. Toiminnan laajennus tapahtui vuonna 1994. Tarkoituksena oli kehittää uusia menetelmiä sähkönjakeluverkon käyttötoiminnan tueksi, jolloin aloitettiin raaka tuoteistamistyö ja alettiin tarjota teknistä tukea järjestelmien hallintaan enemmän kaupallisessa

mielessä

Sähköverkonhallintajärjestelmien integrointi automaation kanssa vaatii ehdottomasti myös softapuolen tuntemusta ja järjestelmäkehitystä. Nykyinen yksikkömme eli ABB Substation Automation Oy (FISUB) tekeekin juuri tällaista globaalia tietojärjestelmien tuotekehitystä.

Pertti Järventausta, eikö IT-ala kuitenkin syö teiltä voimavaroja?

Mehän olemme oikeastaan itsekin IT-ala! Sähkönjakelujärjestelmien hallinta on tänä päivänä mitä suurimmassa määrin myös tietotekniikkaa. Mm. ABBkin on jatkuvasti pyrkinyt muuttamaan konepajayrityksestä kohti automaatio- ja tietotekniikkakonseptejä. Sähkövoimatekniikkaan kuuluu enemmän IT:tä kuin yleensä luullaan.

Sellainen kuva, että sähkövoimatekniikka olisi vain lahoja pupylviä ja rutisevia sähkörottoreita ei pidä enää sellaisenaan paikkaansa. Tosin, ensin pitää tietää sähkövoimatekniikan perusilmiöt, jotta niitä voisi hallita ja jotta niitä vastaan voisi softalla suojautua. Sähkönjakeluautomaatio on toisin sanoen informaatiotekniikan soveltamista sähköverkon hallintaan.

Laitoksen nykyinen, hiljattain uusittu toimialaerittelykin kuuluu nykyään näin: Sähköverkot, sähkömarkkinat ja suurjännitetekniikka sekä niihin liittyvät informaatio-sovellutukset

Pertti Järventausta, mitkä ovat realistisia tulevaisuuden visioita? Mittarinlukijat työttömiksi?

Verkkoon liittyvät tietojärjestelmät ovat Suomessa olleet jo 20-30 vuotta hyvin kehittyneitä, esim. sähköverkon viat pystytään paikantamaan tietokoneen avulla kehitettyjen viarahallintajärjestelmien avulla. Surta osaa sähkömittareita pystytään jo nyt etälukemaan ja lähitulevaisuudessa entistä useampi. Toinen merkittävä tutkimusalue on sähkönsiirtoverkkojen käyttövarmuus- ja kunnonvalvontakäytännöt.

Muita tärkeitä projekteja näin sähkö- ja energiakaupan vapautuessa ovat sähkön laatuksien ja sähkömarkkinoiden kustannuslaskenta ja toiminta noin yleensä. Sähköverkon käyttö tiedonsiirron välineenä lienee sitten se seuraava suurempi tulevaisuusprojekti. Eikä tulevaisuudessa kotitalouksiin ei mene kuin yksi johto eli tämä perinteinen galvaaninen sähköpiuha, joka hoitaisi samalla kaikki yhden- ja kahdensuuntaiset tiedonsiirtotarpeet sekä tietysti takaisi sähkölaitteiden tarvitseman jännitteen kaupan päälle!

Pekka Verho, miten yksityinen sektori ja korkeakoulu eroavat toisistaan? Onko tällainen toimitusjohtaja/professori -yhdistelmä toimiva?

Korkeakoululla kukaan ei tule professorillekaan sanomaan, että mitä pitäisi tehdä. Nyt kun olen nimikkeellä sähkönjakelutekniikan informaatio-sovellukset, niin minun oletetaan itsenäisesti täyttävän määrättyjen vaatimien tutkimus- ja opetustarpeen. Olenkin erityisen kiinnostunut juuri sähkönjakeluverkon kunnonhallinnasta, vika-tilanteiden hallinnasta ja verkoston suunnitteluun liittyvistä uusista IT-sovelluksista, joten koko sähköverkkotekniikan tutkimustyön tukeminen tulee varmasti onnistumaan.

Jatkaessani toimintaani tuotepäällikkönä myös ABB:n tuotekehityksyksikössä, työt saattavat olla siellä taasen välillä hyvinkin tiukasti aikataulutettuja. Tosin minä en ole ehkä paras henkilö kommentoimaan millaista perusinsinöörin työelämä on, koska omiani ABB:llä on ollut normaalia vapaampaa. Siksi uskon, että pystyn hoitamaan professorinkin tehtävät huolessa. ABB hyötyy puolestaan suorista kontakteistani tutkimukseen.

Pekka Verho, Suomi on maailman huipulla tietotekniikassa, mikä on Suomen asema sähköenergiatekniikan kartalla?

Teknisesti Tampereen ABB-tuotekehityksyksikkö ja sähkövoimatekniikan laitos ovat vuosia edellä muita maailmaa. Tänä etumatka muuhin nähden on myös antanut mahdollisuuden matkustella ulkomailla esittelemässä saavutuksiamme ja markkinoimassa tuotteitamme. Viimeisen vuoden aikana on tullut käytyä mm. Kiinan Shanghaissa ja Brasilian São Paulossa.

Tilanne Pirkamäellä on myös erittäin hyvä. Suuret energiayhtiöt Vattenfall ja Pohjan Voima ovat panostaneet energia-alan palvelutoimintaan voimakkaasti

Empower-yhtiöiden kautta. Tietojärjestelmien pyörittämisestä tässä yhtiössä vastaa yksikkö nimeltä Power-IT Oy, joka toimii myös Hemiassa. Muita tärkeitä toimijoita alalla ovat Nokian Kondensaattorit Oy, Vattenfall Sähkönsiirto Oy ja MX Electrics Oy.

Pertti Järventausta, mihin tänään alan koulutuksella voi päästä töihin ja mikä on muutenkin alan ja laitoksen tulevaisuuden kuva?

Sähkövoima-alan murroksesta, uuden teknologian soveltamisesta ja henkilöstön ikääntymisestä johtuen tarve korkeasti koulutetuille diplomi-insinööreille kasvaa lähitulevaisuudessa. Mm. Tampereen kaupungin sähkölaitoksella työntekijöistä jo yli puolet on yli 50-vuotiaita!

Sähkövoimatekniikan alan koulutuksella voi ryhtyä mm. toimitusjohtajaksi sähköyhtiöön, suunnittelu- tai tuotepäälliköksi teollisuuteen, verkostosuunnittelijaksi sähköverkko-yhtiöön, sovelluskehittäjäksi IT-alan yritykseen, myymin tekniseksi tueksi sähkökauppaan, tut-

kijaksi tutkimuslaitokseen tai asiantuntijaksi omaan yritykseen.

Laitoksellakin menee oikein hyvin. Ulkoista rahoitusta on noin 60 prosenttia budjetista, ja vuosittain opiskelijoita olisi tarkoitus saada mukaan noin kolmisenkymmentä - viisikymmentä on ehdoton yläraja. Samalla olisi tarkoitus saada noin parikymmentä valmistuneankin vuosittain.

Lisäksi kesätyöntekijöitä otetaan laitokselle joka vuosi noin 5-6 opiskelijaa ja jokainen otetaan heti mukaan ihan oikeisiin tutkimusprojekteihin. Oikeastaan jokainen kesätyöntekijä on myös jatkanut seuraavana syksynä työntekoa laitoksella. Olisikohan syytä se, että meillä on ollut tapana pitää koko laitoksen voimin kesätyöntekijät mukaan lukien parin viikon mittainen yhtäaikainen kesäloma ...

Tommi

Laitoksen kotisivu
<http://ee.tut.fi/sm/>

Vipinää punttiin - tyyliä Milanosta

Suomalaisten tyyliä ei välttämättä ole maailman huippuluokkaa. Päätimme tehdä asialle jotain ja khorottaa teekkareiden katu-uskottavuutta. Iskimme kyntemme aluksi yhteen yksilöön ja toivomme aikaansaannoksemme diffundoituvan ympäristöönsä maksimaalisella tehokkuudella. Tulokset puhukoot puolestaan...

Malli ennen

Muostilan jännittyneisyydessä

Voilá!

Jälmeän tekniikan ylioppilaan olenuksen veistämässä olikin tekeminen. Tunsimme suurta luovuuden tuskaa: maailman muotitalojen trendien lanseeraaminen Hervantaan oli tiukka paikka. Hienan hämmentynyt mallimme saatiin kuitenkin taipumaan toimituksen tahtoon. Vaikka piukoihin trikoisiin ahtautuminen oli hiemoinen kulttuurishokki, seksihousuihin pujahdettuaan malli oli kuin kala vedessä.

Vaatteet:

Punainen pillehiletoppi, 149€, Versace
Mustat janihousut, 339€, Calvin Klein

Meikki:

Pohjustimme mallin herkkää hiipiää hoitavilla naamapakkeleilla. Poskipunaa hävytettiin kevyesti khti kulmaluuta mallin luontaisia lumikkimaisia piirteitä korostaen. Ripset kiharettiin ja niihin levitettiin 300% peksuntavaa Ultra Mash Mascaraa. Huulilla herkkusävy L'ümnenen Give it tone Beibi. Käjalilla luotiin mallille syvä viettelevä katse.

Hiukset:

Hiukset leikattiin usimpia muotivirtauksia muatellen Sähkökillän sinisillä saksilla. Uikeat kiharat pyörytettiin sulautettuun järjestelmään kytketyillä lämpökullilla. Motoilun käytettiin Antrev Kollisen takuuvaman kiimityksen antavia vahtoja ja geelejä.

Keskiaste 05042001

Opintotuki. Hervanta. Baari. Lisää baareja ja paljon teekkareita. Paljon erivärisiä haalareita. Ja taas kerran yksi jos toinenkin tuli viisaammaksi – juomalla viinaa...

Allekirjoittanut tiesi tehtävästään kirjoittaa juttu Sähkösanomiin, joten päätti muis-tojen maksimoimiseksi jättää tutkinnon suorittamisen muiden huoleksi. Oikeaan tunnelmaan täytyi kuitenkin yrittää virittäytyä muutaman piristävän juoman voimin. Kilpailijoihin samaistuminen saattoi kyllä on-

nistua ehkä liiankin hyvin painokelpoisten tapahtumien vähydestä päätellen.

Joukkue, jonka suoritusta seurasin, koostui hiukkasista, jotka siis tömäilevät kaasussa toisiinsa täysin sekaisin. Sähkökiltalaisena soluttautuminen hiukkasten joukkoon tuntui hieman pelottavalta, mutta päätin ottaa riskin. Toisena tarkkailijana oli Savonlinnan vahvistus. Tämä humanisti kertoi myöhemmin illan olleen koko opiskeluajan paras – kaikki kumia siis tekkaribileille.

That's the way it goes...

Sirkus klo 17.30

Aloitus. Ryhmän jäsenet hienosti valmistautuneita tiukkaan koitokseen. Tunnelma yleisesti vielä hieman pidättyväisempi kuin loppuillasta, missä vika?

Casabella klo 17.55

Ilo irti elämästä: salmarit kynpin!

Kultainen Apina klo 18.13

Sohvat kutsuivat kiehtovasti. Curling kaikkien lajien kuninkaana veti teekkareiden katseet puoleensa. Joukkueen jäsenet alkavat rentoutua vähitellen ja suunnitella tekkareiden curling-seuraa... Ja kalja maistuu. Joo-o.

Rubens klo 18.34

Vuorossa Kauniit ja Rohkeat. Myös tarkkailija alkaa rentoutua. Kuultua: "Iso siideri ja halvat hinnat".

Hämpyrtti klo 19.10

Jono pihalle asti. Mukava vesisade kasteli matkalla virkistävästi. Ja Lambada soi... Mirkun kiusaksi tuoremehu loppu. Toukkatutkinnon suorittajiaakin näköjään vielä löytyy. Syväluotaavat silmät... hmm..? Juosten seuraavaan baariin.

Sininen Laguni klo 19.38

Älä puhu vieraisiin pöytiin! Puhuin kuitenkin. Kultakaivos löytyi yliopistolaisista tytöistä, joilta tuli monenlaisia kommentteja illan kulusta teekkareiden joukossa. Ikävä kyllä allekirjoittanut hukkasi suuren osan näistä kultakimpaleista liian syvälle muistojen syövereihin. "Tänne on ulkopuolisen vaikeeta tulla, ja täältä voi hyvin helposti lentää ulos." Staabin tytöiltä terveisiä to all the students in Tampere.

Arjuska klo ???

Sielläkin käytiin – kai...

Peyton Place klo 20.10

Tilaa jo! Omenalle maistuva juoma, nam. Enkeleitä pihalla.

Sirkus klo 20.20

Taas aloituspisteessä. Liian pitkä jono pihalla karkoitti tarkkailijan tekkarisaunalle voimia keräämään. Ilta kuitenkin jatkui myöhemmin rattoisasti Sirkuksessa hyvissä sielun ja ruumiin voimissa – aina valomerkkiin asti.

Mirja

Wampulat Winoon Wappuna!

Tässä tulee pieni muotoinen "kuinka selvitä hengissä W apusta" -opas. Tekijä ei ota mitään vastuuta mistään. Turvallisin tapa viettää wappua on keskittyä täysin koulunkäyntiin, tosin siinäkin on oma riskinsä, mm. eristäytyminen muista, valon arkuus ja vuodenaikojen hämärtyminen. En suosittelen. W appu on loistavaa aikaa opetella luovinaan erinäisten velvollisuuksien välillä: opiskelu, työ ja rentoutuminen, suosittelen suhdetta 20-10-70.

W appuhan alkaa teekkareilla virallisesti Tampin paljastuksesta, joka on tänä vuonna 19.4. Siitä etiäpäin on jos jonkinlaista suurta ja pientä kimpakivaa, joissa kannattaa käydä pyörähtärässä ja tsekkaamassa meno paikan päällä. Fukseille tärkeä jäynäkisa starttaa 19.4 klo 00.00.01!! Ensiksi kun olet käynyt Tampin paljastuksessa nauttimassa nannaa ja töf föö, niin nopeasti ilmoittautumaan Tampin pakkaustalkoisiin tai vaihtoehtoisesti valmistautua illan colours-bileisiin, joista ei tule loistetta puuttumaan. Nävä bileet menee ihan penusutiinilla, haalarit niskaan, riittävästi oravanahkoja ja baaralle, tosin mukapussi/tyyny voi olla yllättävän hyödyllinen kapiustus, koska kärkkäimmät sankarit viettää jatkot päätalon alakerrassa jonottaen ensimmäisiä myytäviä Tampeja itselleen.

Lauantaipäivä meneekin suunnitellussa sitä kuuluisaa opiskelun ja viihteen osutta kalenterissa. Tätä ns. kauhunatapainoa aikasi miettiessäsi noudata neuvo säästää aikaa, heitä kalenteri roskisiin!!! Sitten vaan kauppaan ostamaan pientä purtavaa ja sunnuntaina suunnataan koreineen ja viltteineen ja riittävän määrän erinäisiä nesteitä varanneina koskipuistoon viettämään päivää luonnonrauhassa ja hyvässä seurassa. Joku tätä tapahtumaa kutsuu myös picniciksi. Jos picnic verähti jostain kunnan syystä maanantain puolelles, ei syytä huoleen, voit jatkaa picniciksi rauhassa maanantain ylitse. Tosin tällainen pieni tauko kannattaa käyttää hyväkseen ja mennä suihkuun, jos jostain kunnan syystä itse ei sitä ole vielä tajunut tehdä...

Skillan fuksien härveli wappuna 2000

Nyt kun sopivat lämmittelyt ja alkuvieritykset on suoritettu, on aika alkaa tosi toimiiin. Riittävästi puhdasta vaatetta (lue alushousuja, sukkia ja pyyhe) reppuun ja aloitamme koitoksen. Tiistai aloittaa bileputken, johon heikompi sortuu ja jättää jotain väliin, mutta EI, niin ei missään nimessä pidä tehdä. Voit murata itsesi täydellisesti tai sitten olla munien mestari tiistain partyissä, joista illan aikana siirrytään jatkamaan mitä erilaisimpiin paikkoihin, Korkeapaikan leireihin, jotta jokainen olisi saanut veren promillenäärän nousemaan sallitulle tasolle keskiviikkona Rosendahlin rannassa tapahtuvaan kumpelaukseen, jonka säännöt menee suurin piirtein näin: tuomari on jumala (ainakin jos MINÄ olen tuomari...). Jos ja kun henki vielä pihiisee ja alkaa jo haista vanhalle viiralle, ja pikl, nälkäkin on tullut, siirrytään luontevasti perkkurheilun pariin seuraamaan katusählyä, jopa muutama todellinen juopotonhullu pelaakin!! Mahasta tulevan murinan yllyttyä niin kovaksi, ettei enää kuule pullonaukaisua, kannattaa siirtyä grillibileisiin syömään, juomaan, pelaamaan ristinollaa ja kuuntelemaan musiikkia ja etsimään itselleen heila illan wappulehvo varten. Tämä legendaarinen BB-show on nähtävä, ja nyt en muuten puhunut rintsikoista. Älä hätäänny, heilaa ei taaskaan löytynyt, ota olutta mukheeseen elokuvan kera, syytä oli taas nuo rikkoontuneet ja merkittömät haalarit. Ilta kaa-

tuu aina niihin, mutta mikä autuus : TVI-killan näpsäkät fuksit opelevat merkit vinon ja lahkeet yhteen todella pientä korvausta vastaan, ja jos äiti on kerennyt jo hoitamaan kaiken niin voi sinne mennä vain juomaankin...

Oreksi olkoon! Olet vielä elossa, ellet ole lähtenyt scoloilemaan ja unhtanut kullanarvoisia neuvojani (mitkä??). Aamupalan voi jälleen kerran suorittaa sisäpihalla, tällä kertaa koretalossa mukavassa myötätulessa. Haet vaarisin vanhan volgan ja päräytät takaparkkiin lyömään 200 metrin ennätykset uusiksi. Sitten suntaatkin vaarin vanhoilla vaatteilla kohti daeliskia ja juttisitseille nauttimaan perinteisistä suomalaisista antimista: erittäin kuivaa seksiä tiikkuna, suntaat khti Annalaa kuuntelemaan enemmän tai vähemmän tasokasta bändiä, joka soittaa niin kauan kun jaksa tai po-

liisi, tuo sininen ystäväme, sallii.

Hm...tätä onkin jo erittäin sekava päivä... illalla kuunteleminen Mikontalolla W appurauhan julistuksen, jonka jälkeen jostain syystä menemme kavereiden luo juomaan ja sitten sukellamme koulumme alle jatkamaan armostonta bailaamista... kaipa ne jotkut bombon- tyyppiset orgiat on...

Yleensä tässä vaiheessa alkaa elimistöstä kuulua kaikenlaista pientä murinaa ja nurinaa, mutta ne kannattaa heti alkuun hiljentää ja lisätä tahtia, kuitenkin enää mutana hassu päivä syöminen pysähtykseen koskessa, kosken lämpötila noin 4m. W apunaattora keskustarin kirkolla julistetaan W appurieha ja kerrotaan kaikkein eniten pisteitä keränneet fuksit. Tämä päivällä ja kirkon luona oleva tapahtuma on harras ja asiallinen teekkarimaiseen henkeen =). Iltapäivällä ansioituneet fuksit saavat noutaa teekkarilakkinsa ja ne joilta vielä puuttuu muutamia kymmeniä 180:stä, ansaitsevat pisteet ja lakkinsa pienillä tehtävillä... Keskiyöllä selviät kavereinesi Hänen sille, toisessa kädessä lakki ja toisessa shapanjaa/kuhuviiniä. Klo 24 lakitetaan Sumineito ja samalla nautitaan W appuskumppa oikein, LAKISTA, ja lopuksi vedetään lakki juhlaallisesti päähän! Tässä vaiheessa W appua alamme halaillemaan kaikkia ympärillä ja toivottamaan

W appuja. Sitten massan mukana yöväenbileisiin, jossa meno jatkuu aamuun asti, mikä onkin luonnollista, sillä Atalpassa on tarjolla aamusana ja aamusillis. Myöhäisille juhlijoihin on tarjolla myöskin päiväisillis, miksi ei muillekin...

HAHAA!! Fuksien päätapahtuma, se mitä olette vuoden odottaneet/peljänneet ja kuulleet kauhutarinoita siitä kuinka kylmää vesi on ja kuinka syvälle kori menee ja kuinka useasti, koittaa tänään, ja ei hätää, ne kaikki on totta!! Eli aamupäivästä kulkueessa koskenrantaan, ja sitten itse kosken hyiseen syleilyyn. IHANAA! Vihdinkin voitte olla aitoja, ylpeitä teekkareita!! Muistakaa vielä väsyneenä ja iloisina illan bileet, W apunkaatozempalot Sirkuksessa, jonne toimitetaan teanunkierrosläystäkkeit. Ja loppu onkin vapaata bileistystä, TEEKKAREINA.

Loppusanoina haluaisin muistuttaa pienestä vaarasta, mikä saattaa vaania kaduilla. Samunut teekkari on helppo pala kateelliselle humanistille, joka myöskin haluaa tupsua, mutta sitä ei saa. Älkää samuko kaduille ja pitäkää kavereista huolta, ja ennen kaikkea, kantakaa teekkarilakkia ylpeänä, sitten kun saatte siihen luvan!!

Marko

Neverending story part XXIV

...surullista tarinaansa: "Olin hakemassa takapihan kompostista täytettä uuteen Jorgos negros ála grande - pizzaani kun kimppuuni hyök-käsi jokin karvainen, moottoriöljyn ja kusen ha-juinen otus. Sen jälkeen pimenei ja enempää en kyseisestä tapahtunasta muista." Sakari mietti het-ken ja muisti Aamulehden otsikoissa pyörineen vittuuntuneen ahman, jonka yli Näsijärven pilkkijät olivat ajaneet moottorikelkallaan. Voi-siko kyseisen attentaatin suorittaja olla juuri tuo kohtalon ja moottorikelkan runnoma luonto-kappale? Aika paskamainen ja epäoikeudemmu-kainen teko tuumi Sakari mielessään. Tosin lieventävänä asianaarana voidaan pitää sitä, että alma (Cargajou) on ruma ja hyödytön kuin amis-viikset. Samalla Sakarin mieleen tuli legenda Hervannassa 1700-luvulla ihmisiä kauhistuttaneesta ihmisahmasta, joka enemmän tai vähemmän satunnaisesti iski syksyn pimeinä il-toina viattomien maahanmuuttajien kimppuun. Mikä tässä maailmassa voisikaan olla hirveämpää kuin rasistinen patriootti-ahma. Sa-karin huomattessa Jorgoksen kaulassa kaksi ve-ristä rapalettia, tunsi hän kylmän hien valuvan pitkin selkäänsä.

Onkohan mitenkään mahdollista, että rehel-linen pizzapyörittäjä Jorgos olisi joutunut vas-taavan semi-animaalisen kohtalon kantajaksi, tuu-mi Sakari mielessään. Pahinta tilanteessa oli se, että Jorgos näytti pitkälti ahmalta jo luonnostaan. Paha haju, karvaisuus ja nihkeä olemus takasivat sen että Jorgoksen olisi voinut yhdistää helpon-min Jalka the Hut:iin kuin Pizza Hut:iin. Kuka-ties Steven Spielbergin "salaiset" tehosteet piilivät sittenkin aidossa lihassa!

Seurasi pitkä hiljaisuus jonka aikana Saka-ri tarkkaili Jorgoksen runnosta, erityisesti sen huomattavan nopeaa karvankasvua. Jorgos, tai oikeastaan suomalaisittain vain "Jorkki", koki

huomattavia muutoksia runniinsa rakenteessa ja se sai Sakarinkin kauhistumaan. Nyt oli ratkaisu kiinni vain sekunneista.

Historiasta tietoisena, ja silti rokkeen anti-humanistina, Sakari repäisi viereisestä pöydästä jalan irti ja alkoi suomalaisella raivolla piestä Jorkkia pöydänjalalla. Iskuja sateli puolelta toi-selle ja pizzeria alkoi jo näyttää enemmän teurastamolta kuin ravintolalta. Hervannassa ravintolassa, ainakaan ei-herventalaisessa, on näet seinillä verta ja suolenpätkiä. Jorkkin tuskai-set huudot vaimenivat hulluun läiskeeseen, jota sankarimme piti yllä. Hervanta ei tarvitse enem-pää kumajaisia kuin mitä TIKK sinne tuottaa tuumi Sakari mielessään itseään motivoiden tunkien samalla pöydänjalan voitonmerkkiksi Jorgoksen nyt jo musta runniista erillä olevaan ahteriin. Sakari hukkaisi ja..

Bölse & Järzgi

Sähkökimma ja Sähkökundi

Mari (vai oliko se nyt Tiira)

Kotipaikka: Pori

Ikä: 22v.

Pituus/paino: 166/14

Harrastukset: voimistelu

Mielinuka: pizza

Koulutus: tekniikan yo

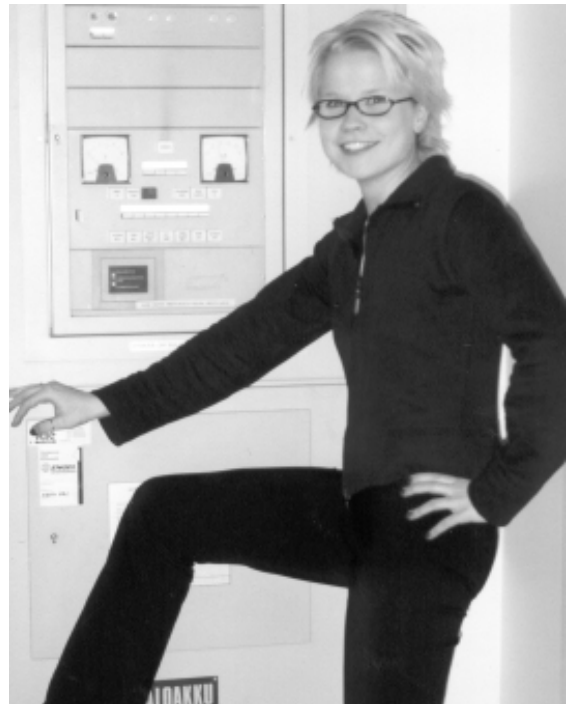
Tulevaisuuden haaveet: paljon fyf free

Lempiväri: musta/valkoinen

Tölli: Pamela Anderson

Miesihanne: villikolli

Intchimo: suklaa

Ren

Kotipaikka: Järvenpää

Ikä: 21v.

Pituus/paino: 150/101,3

Harrastukset: Karhu

Mielinuka: makaronilaatikko

Koulutus: teekkari

Tulevaisuuden haaveet: valmistuminen

Lempiväri: sininen

Tölli: Aku Ankka

Miesihanne: Henry Saari

Intchimo: kalja

Sinustako Sähkökimma/ -kundi?

Jos olet vähintään 17-vuotias ja kaveri rakastaa Sinua, lähetä meille sekä kasvo- että kokovartalokuviasi. Otamme yhteyttä jos haluamme sinut kuvauksiin. Sähkösanomat ei maksa palkkiota eikä ota vastuuta kuvien aiheuttamasta kohusta.

Wappuna Tapahtuu

19.4. Tampin Paljastus

25.4. KumipelausISO

26.4. Grillibileet

29.4. Wappubommarit

30.4. Yöwäenbileet